

9. सूक्तयः

अभ्यासः

प्रश्न 1. प्रश्नानाम् उत्तरम् एकपदेन दीयताम् (मौखिक अभ्यासार्थम्)

(क) पिता पुत्राय बाल्ये किं यच्छति?

उत्तरः

विधाधनम्

(ख) विमूढधीः कीदृशीं वाचं परित्यजति?

उत्तरः

धर्मप्रदा

(ग) अस्मिन् लोके के एव चक्षुष्मन्तः प्रकीर्तिताः?

उत्तरः

विद्वांसः

(घ) प्राणेभ्योऽपि कः रक्षणीयः?

उत्तरः

सदाचारः

(ङ) आत्मनः श्रेयः इच्छन् नरः कीदृशं कर्म न कुर्यात्

उत्तरः

अहितम्

(च) वाचि किं भवेत्?

उत्तरः

अवकृता

प्रश्न 2. स्थूलपदानि आधृत्य प्रश्ननिर्माणं कुरुत-

यथा-विमूढधीः

पक्वं फलं परित्यज्य अपक्वं फलं भुङ्क्ते।

कः पक्वं फलं परित्यज्य अपक्वं फलं भुङ्क्ते।

(क) संसारे विद्वांसः ज्ञानचक्षुभिः नेत्रवन्तः कथ्यन्ते।

उत्तरः

संसार का ज्ञानचक्षुभिः नेत्रवन्तः कथ्यन्ते?

(ख) जनकेन सुताय शैशवे विद्याधनं दीयते।

उत्तरः

जनकेन कस्मै शैशवे विद्याधनं दीयते?

(ग) तत्त्वार्थस्य निर्णयः विवेकेन कर्तुं शक्यः।

उत्तरः

कस्य निर्णयः विवेकेन कर्तुं शक्यः?

(घ) धैर्यवान् लोके परिभवं न प्राप्नोति।

उत्तरः

धैर्यवान् कत्र परिभवं न प्राप्नोति?

(ङ) आत्मकल्याणम् इच्छन् नरः परेषाम् अनिष्टं न कुर्यात्।

उत्तरः

आत्मकल्याणम् इच्छन् नरः केषाम् अनिष्टं न कुर्यात्?

प्रश्न 3. पाठात् चित्वा अधोलिखितानां श्लोकानाम् अन्वयम् उचितपदक्रमेण पूरयत-

(क) पिता _____ बाल्ये महत् विद्याधनं यच्छति, अस्य पिता किं तपः तपे इत्युक्तिः
_____।

उत्तरः

पुत्राय, तत्कृतज्ञता।

(ख) येन _____ यत् प्रोक्तं तस्य तत्त्वार्थनिर्णयः येन कर्तुं _____ भवेत्, सः
_____ इति _____।

उत्तरः

केनापि, शक्यः, विवेक ईरितः।

(ग) य आत्मनः श्रेयः _____ सुखानि च इच्छति, परेभ्यः अहितं _____ कदापि च
न _____।

उत्तरः

प्रभूतानि, कर्म, कुर्यात्।

प्रश्न 4. अधोलिखितम् उदाहरणद्वयं पठित्वा अन्येषां प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत-

क. श्लोक संख्या – 3

यथा- सत्या मधुरा च वाणी का? धर्मप्रदा

(क) धर्मप्रदां वाचं कः त्यजति?

उत्तरः

विमूढधीः

(ख) मूढः पुरुषः कां वाणीं वदति?

उत्तरः

परुषाम्

(ग) मन्दमतिः कीदृशं फलं खादति?

उत्तरः

अपक्वम्

ख. श्लोक संख्या – 7

यथा- बुद्धिमान् नरः किम् इच्छति? आत्मनः श्रेयः

(क) कियन्ति सुखानि इच्छति? _____

उत्तरः

प्रभूतानि

(ख) सः कदापि किं न कुर्यात्? _____

उत्तरः

अहितम् कर्म

(ग) सः केभ्यः अहितं न कुर्यात्? _____

उत्तरः

परेभ्यः

प्रश्न 5. मञ्जूषायाः तद् भावात्मकसूक्तीः विचित्य अधोलिखितकथनानां समक्षं लिखत-

(क) विद्याधनं महत्

उत्तरः

विद्याधनं सर्वधन प्रधानम्
विद्याधनं श्रेष्ठ तन्मूलमितद्धनम्

(ख) आचारः प्रथमो धर्मः

उत्तरः

आचारेण तु संयुक्तः सम्पूर्ण फल भाग्भवेत्
आचार प्रभवो धर्मः सत्त चाचार लक्षणाः

(ग) चित्ते वाचि च अवक्रता एव समत्वम्

उत्तरः

सं वो मनांसि जानताम्। मनसि एक वचसि एक
कर्मणि एक महात्मनाम्।

आचारेण तु संयुक्तः सम्पूर्णफलभाग्भवेत्।
मनसि एकं वचसि एकं कर्मणि एकं महात्मनाम्।
विद्याधनं सर्वधनप्रधानम्।
सं वो मनांसि जानताम्।
विद्याधनं श्रेष्ठं तन्मूलपितरद्धनम्।
आचारप्रभवो धर्मः सन्तश्चाचारलक्षणाः।

**प्रश्न 6. (अ) अधोलिखितानां शब्दानां पुरतः उचित विलोमशब्द कोष्ठकात् चित्वा
लिखतशब्दाः विलोमशब्दः**

(क) पक्कः _____ (परिपक्कः, अपक्कः, कथितः)

उत्तरः

अपक्कः

(ख) विमूढधीः _____ (सुधीः, निधिः, मन्दधीः)

उत्तरः

सुधीः

(ग) कातरः _____ (अकरुणः, अधीरः, अकातरः)

उत्तरः

अकातरः

(घ) कृतज्ञता _____ (कृपणता, कृतघ्नता, कातरता)

उत्तर:

कृतघ्नता

(ङ) आलस्यम् _____ (उद्विग्नता, विलासिता, उद्योगः)

उत्तर:

उद्योगः

(च) परुषा _____ (पौरुषी, कोमला, कठोरा)

उत्तर:

कोमला।

(आ) अधोलिखितानां शब्दानां त्रयः समानार्थकाः शब्दाः मञ्जूषायाः चित्वा लिख्यन्ताम्-

(क) प्रभूतम् _____

उत्तर:

प्रभूतम् भूरि बहु विपुलम्

(ख) श्रेयः _____

उत्तर:

श्रेयः शुभम् शिव कल्याणम्

(ग) चित्तम् _____

उत्तर:

चित्तम् मनः चेतः मानसम्

(घ) सभा _____

उत्तर:

सभा संसद परिषद सभा

(ङ) चक्षुष् _____

उत्तर:

चक्षुष् लोचनम् नयनम् नैत्रम्

(च) मुखम् _____

उत्तर:

मुखम् आननम् वक्त्रम् वदनम्

शब्द-मञ्जूषा

लोचनम् नेत्रम् भूरि

शुभम् परिषद् मानसम्

मनः सभा नयनम्

आननम् चेतः विपुलम्

संसद् बहु वक्त्रम्

वदनम् शिवम् कल्याणम्

प्रश्न 7. अधस्ताद् समासविग्रहाः दीयन्ते तेषां समस्तपदानि पाठाधारेण दीयन्ताम्-
विग्रहः समस्तपदम् समासनाम

(क) तत्त्वार्थस्य निर्णयः _____ षष्ठी तत्पुरुषः

उत्तरः

तत्त्वार्थनिर्णय

(ख) वाचि पटुः _____ सप्तमी तत्पुरुषः

उत्तरः

वाक्पटुः

(ग) धर्मं प्रददाति इति (ताम्) _____ उपपदतत्पुरुषः

उत्तरः

धर्मप्रदा

(घ) न कातरः _____ नञ् तत्पुरुषः

उत्तरः

अकातरः

(ङ) न हितम् _____ नञ् तत्पुरुषः

उत्तरः

अहितम्

(च) महान् आत्मा येषाम् _____ बहुब्रीहिः

उत्तरः

महात्मा

(छ) विमूढा धीः यस्य सः _____ बहुब्रीहिः

उत्तरः

विमूढधीः

योग्यताविस्तारः

क. 'तिरुक्कुरल्ल-सूक्तिसौरभम्' इति पाठस्य तमिल मूलपाठः (देवनागरी – लिपौ)

सोर्कोट्टम् इल्लदु सेप्पुम् ओरू तलैया उळ्कोट्टम् इन्मै पेरिन्।
मगन् तन्दैवक्काट्टुम उद्रवि इवन् तन्दै एन्नोटान् कौमू एननुम सोक्त।
इनिय उळवाग इन्नाद कूरल् कनि इरूष्पक् काय कवरंदद।
कण्णुडैयर् एन्पवर कट्टोर मुहत्तिरण्डु पुण्णुडैयर् कल्लादवर।
एप्पोरूल यार यार वाय् केपिनुम् अप्पोरूल मेय् पोरूल काण्पदरितु।
सोललवल्लन् सोरविलन् अन्जान् अवनै इहलवेल्लल् यारुक्कुम् अरितु।
नोय एल्लाम् नोय् सेयदार मेलवान् नोय् सेययार नोय् इन्म वेण्डुभव।
ओषुक्कम् विषुष्पम् तरलान् ओषुक्कम् उयिरिनुम् ओम्भप्पडुम्।

ख. ग्रन्थपरिचयः

तिरुक्कुरल्ल तमिलभाषायां रचिता तमिलसाहित्यस्य उत्कृष्टा कृतिः अस्ति। अस्य प्रणेतातिरुवल्लुवरः अस्ति। ग्रन्थस्य रचनाकालः अस्ति-ईशवीयाब्दस्य प्रथमशताब्दी। अस्मिन् ग्रन्थे सकलमानवाजातेः कृते जीवनोपयोगिसत्यम् प्रतिपादितम्। तिरु शब्दः 'श्री' वाचकः। 'तिरुक्कुरल्ल' पदस्य अभिप्रायः अस्ति श्रिया युक्तं कुरल्ल् छन्दः अथवा श्रिया युक्ता वाणी। अस्मिन् ग्रन्थे धर्म-अर्थ-काम-संज्ञकाः त्रयः भागाः सन्ति। त्रयाणां भागानां पद्यसंख्या 1330 अस्ति।

ग. भाव-विस्तारः

सदाचारः

किं कुलेन विशालेन शीलमेवात्र कारणम्।
कृमयः किं न जायन्ते कुसुमेषु सुगन्धिषु।।
आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते।
आचारप्रभवो धर्मो धर्मादायुर्विवर्धते।।

विद्याधनम्

विद्याधनम् धनं श्रेष्ठ तन्मूलमितरद्धनम्।
दानेन वर्धते नित्यं न भाराय न नीयते।
माता शत्रुः पिता वैरी येन बालो न पाठितः।
न शोभते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा॥

मधुरा वाक्

प्रियवाक्यप्रदानेन तुष्यन्ति सर्व जन्तवः।
तस्मात् तदेव वक्तव्यं वचने का दरिद्रता॥
वाणी रसवती यस्य यस्य श्रमवती क्रिया।
लक्ष्मीः दानवती यस्य सफलं तस्य जीवितम्॥

विद्वांसः

नास्ति यस्य स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम्।
लोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणः किं करिष्यति।
विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन।
स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते।